

Glas Slavonije

PREDAVANJE ANNE RUTTAR

Pjesme Josipa Severa iz poljske perspektive

Objavljeno 25. listopada, 2012

Dr. sc. Anna Ruttar, povjesničarka i dr. sc. Paulina Pycia, jezikoslovka iz Poljske u Osijek su na tjedan dana doputovale zahvaljujući Erasmusovu programu za nastavnike.

Održale su ukupno četiri predavanja, dva na Filozofskom fakultetu, a isto toliko u Klubu knjižare Nova, za što se pobrinuo Odjel za hrvatski jezik osječkoga ogranka Matice hrvatske na čelu s dr. sc. Brankom Kunom.

Kako se moglo čuti od profesora Branka Kune, voditelja Odsjeka za hrvatski jezik i književnost osječkog Filozofskog fakulteta, njihov je dolazak rezultat izvrsne suradnje toga odsjeka i Instituta za slavensku filologiju u Sosnowiecu pri Sveučilištu u Katowicama.

Vrlo oprezne uši Josipa Severa, prilično je neobičan naslov drugoga predavanja dr. sc. Anne Ruttar, što ga je održala 23. listopada. Zgodno je na početku uočio dr. Kuna istaknuvši uši koje asociraju na osjet i oprez, što s druge strane podrazumijeva svojevrsno intelektualno naprezanje. Tako je uveo slušatelje u predavanje o jednome vrlo začudnome hrvatskome autoru sa samoga vrha hrvatskog, ali i svjetskog pjesništva.

Budući da je dr. Ruttar i profesorica jazz pjevanja glazbene škole u Katowicama, o Severovu pjesništvu govorila je iz aspekta dviju znanstvenih disciplina – glazbe i književnosti, odnosno o prožimanju tonske umjetnosti i umjetnosti riječi. Kazala je kako su ju kod Severa privukli melodioznost stiha i poetički credo.

Istaknula je također veliku važnost performansa u njegovu pjesništvu i objasnila kako je on često svoje pjesme izgovarao naglas, nerijetko čak zvao prijatelje kako bi im nešto pročitao ili recitirao, što je preporučila svim ljubiteljima poezije, ali i onima koji tek ulaze u taj čaroban svijet, kao zanimljivu mogućnost boljega razumijevanja teksta.

Dodala je Simu Mraovića, kao autora koji je također slijedio taj kontinuitet, isto tako i muzičnost glasno izgovorenih pjesama Ivana Rogića Nehajeva.

Kao završnu misao poručila je kako bi voljela da to njezino izlaganja možda bude prvi korak u otvaranju novih mogućih prostora za diskusiju o pjesništvu kao i približavanja drugih možda manje čestih varijanti interpretiranja pjesništva. Duboko čitanje uz zvučnu pozadinu, primjerice, jedna je od takvih ideja.

Ljerka BOBALIĆ

KAKO PREVODITI PJESNIKE?

Na pitanje kako prevoditi takve hrvatske pjesnike na poljski i koliko tekst gubi u prijevodu, mlada poljska znanstvenica kaže da kad je riječ o pjesništvu tako vezanome uz glazbu i zvuk, praktično je neprevodivo ili, drugim riječima, takvu poeziju najbolje je čitati na izvornome jeziku. Od poljske literature bi, kaže, mogla mnogo toga preporučiti, no ipak je istaknula poljsku modernu i napose Adama Zagajewskoga.